

hvis vi forhindrede det, blot fordi der også stod tyggetobak eller cigaretter på hylden.

Kl. 17.45

Lene Garsdal (SF):

Det kommer til at lyde, som om sundhedsministeren synes, at den lov, der blev vedtaget om de 16-årige og køb af alkohol og tobak, ikke er så vigtig, men det håber jeg virkelig ikke er tilfældet.

Det, der er grunden til, at jeg har rejst hele sagen, er naturligvis, at det med den bekendtgørelsesændring bliver præciseret, at man nu må ekspedere, hvor der tidligere kun stod, at man måtte have arbejde. Men jeg kan forstå, at der er enighed om i regeringen, at det skal man ikke ændre på.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan jo ikke sætte mig ind i, hvordan ting lyder i fru Lene Garsdals ører. Jeg kan bare sige, at vi har fremsat et lovforslag og glæder os over, at det har nydt så stor opbakning, som sætter en aldersgrænse for køb af tobak – det er nyt – og en ny aldersgrænse for køb af alkohol, der hedder 16 år, for at sætte et skarpt skel mellem børnekultur og ungdomskultur. Det står vi ved.

Det, der så er spørgsmålet, er, om den regel så skal have den følgeeffekt, at unge under 16 år afskæres fra f.eks. at kunne hjælpe i forældrenes butik med lettere ekspeditionsarbejde. Og der siger jeg så klart, som jeg nu har sagt det, at det vil vi ikke være med til. Det ville være helt ude af proportioner.

Men det rokker jo ikke ved, at butikkerne har en forpligtelse til at efterleve det her regelsæt. Det har man, uanset om det er farmand selv, der står og ekspederer, eller det er sønnen på 14 år, der gør det. Det er butiksejeren, der kommer op at hænge, det har vi lavet et regelsæt om. Vi har strammet sanktionerne, vi har indført billedlegitimation, og derfor må butiksejeren jo vurdere, om den enkelte f.eks. 14-årige vil kunne håndtere de situationer. Kan den enkelte 14-årige ikke det, jamen så kan det være, at vedkommende skal hjælpe til i flaskeafdelingen med de brugte alkoholflasker frem for at stå og sælge de nye alkoholflasker ved disken.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 84: Forslag til lov om fremskaffelse af humant blod til behandlingsformål (blodforsyningsloven).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 4/11 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ester Larsen (V):

Højere kvalitet og større sikkerhed er nøgleordene for de ændringer af blodforsyningsloven, som fremlægges i dette lovforslag. Den direkte foranledning er to direktiver, som herved om sættes til dansk lov.

I forhold til danske love og regler på området indfører direktiverne ikke meget nyt, men der er grund til at glæde sig over, at EU fastlægger kvalitet og sikkerhed på et højt niveau i alle fællesskabslandene, når det gælder indsamling og håndtering af blod og blodprodukter. For det er vigtigt, at niveauet for transfusionsbehandlinger og for blod til lægemidler højnes, så risikoen for overførsel af sygdomme fra donor til patient mindskes.

I Danmark værner vi meget om den frivillige og ubetalte donation af blod. Det er derfor af stor betydning, at myndigheder arbejder konstruktivt sammen med de frivillige bloddonorer. Et udslag af dette samarbejde kan aflæses i lovforslagets § 4, stk. 4. Her finder man en ny bestemmelse foreslået af Bloddonorerne i Danmark. Det drejer sig om bestemmelsen om, at der kan gives tilladelse til levering af blod til forskningsformål til andre virksomheder end Statens Serum Institut efter særlig tilladelse. Forskning er vigtig, og derfor bør alle gode forskningsmuligheder inddrages, så forslaget er fint.

Af andre nye bestemmelser kan nævnes øgede krav til information til donorer, udvidede krav til kvaliteten af blod og blodkomponenter, ny indberetningspligt for utilsigtede hændelser, forøgelse af antal kontrolbesøg i blodbanker.

Venstre kan støtte forslaget, og jeg skal på Det Konservative Folkepartis vegne tilkendegive, at de også støtter forslaget.